

Stk. 3. Hvis der på det tidspunkt, da et barn førtes til et andet land, ikke forelå nogen afgørelse fra en konventionsstat, som kan fuldbyrdes, skal enhver senere afgørelse, der er truffet i en konventionsstat, sidestilles med en afgørelse efter stk. 1, hvis den indeholder oplysning om, at bortførelsen var ulovlig.

§ 5. En afgørelse efter § 4, der er truffet, selv om sagsøgte er udeblevet, kan kun anerkendes eller fuldbyrdes her i landet, hvis:

- 1) den sagsøgte har fået forkyndt en stævning eller har modtaget et tilsvarende dokument så tidligt, at parten har kunnet varetage sine interesser eller stævning eller tilsvarende dokument ikke har kunnet forkyndes for eller modtages af parten, fordi denne har holdt sit opholdssted skjult for modparten, og
- 2) den myndighed, som har truffet afgørelsen efter § 4, var kompetent på grundlag af sagsøgtets bopæl, forældrenes seneste fælles bopæl, hvis en af dem stadig har sin bopæl dér, eller barnets bopæl.

§ 6. En afgørelse efter § 4 kan ikke anerkendes eller fuldbyrdes, hvis:

- 1) afgørelsens virkninger vil være åbenbart uforenelige med grundlæggende danske principper for familiers og børns retsforhold,
- 2) afgørelsen på grund af ændrede forhold åbenbart ikke længere er forenelig med, hvad der er bedst for barnet,
- 3) barnet på det tidspunkt, da sagen blev indledt i oprindelsesstaten, var dansk statsborger eller havde bopæl her i landet uden at have en tilsvarende tilknytning til oprindelsesstaten,
- 4) barnet på det tidspunkt, da sagen blev indledt i oprindelsesstaten, var statsborger både i oprindelsesstaten og her i landet og havde bopæl her i landet, eller
- 5) barnet ifølge loven i den stat, hvor det er statsborger eller har bopæl, har ret til selv at bestemme, hvor det vil bo.

§ 7. En afgørelse efter § 4 kan ikke anerkendes eller fuldbyrdes her i landet, hvis den er uforenelig med en afgørelse, der er truffet her i landet i en sag, som er indledt før fremsættelsen af anmodningen om anerkendelse eller fuldbyrdelse, og nægtelsen stemmer med, hvad der er bedst for barnet.

Stk. 2. En afgørelse, som er truffet i et andet land end oprindelsesstaten, og som kan fuldbyrdes her, sidestilles med en afgørelse, der er truffet her i landet efter stk. 1.

§ 8. Sag om anerkendelse eller fuldbyrdelse efter § 4 kan udsættes ved kendelse, hvis:

- 1) afgørelsen efter almindelige appel- eller klagereregler er indbragt for en overordnet instans i oprindelsesstaten,
- 2) forældremyndigheds- eller samværsretsspørgsmålet er under behandling her i landet under en sag, som er indledt, før sagen blev indledt i oprindelsesstaten, eller
- 3) en anden forældremyndighedsafgørelse er under fuldbyrdelse eller der er anmodet om anerkendelse af den.

§ 9. Fogedretten kan i forbindelse med fuldbyrdelse af en afgørelse om samværsret efter § 4 træffe bestemmelse om omfanget og udøvelsen af samværsretten.

Kapitel 4

Tilbagegivelse efter Haagerkonventionen

§ 10. Børn, som ulovligt er ført her til landet eller ulovligt tilbageholdes her, skal efter anmodning tilbagegives til den, som barnet tilbageholdes fra, hvis barnet umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen havde bopæl i en stat, som har tiltrådt Haagerkonventionen.

Stk. 2. En bortførelse eller tilbageholdelse er ulovlig, hvis:

- 1) handlingen strider mod forældremyndighedsindehaverens rettigheder, uanset om de tilkommer personer, en institution eller en anden myndighed i fællesskab eller alene ifølge loven i den stat, hvor barnet havde bopæl umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen, og
- 2) rettighederne udøvedes på det tidspunkt, hvor barnet blev bortført eller blev tilbageholdt, eller de fortsat ville være udøvet, hvis den ulovlige handling ikke var foretaget.

§ 11. Tilbagegivelse efter § 10, stk. 1, kan nægtes, hvis:

- 1) der på tidspunktet for indgivelsen af tilbagegivelsesansøgningen til fogedretten er gået 1 år siden bortførelsen eller tilbageholdelsen og barnet er faldet til i sine nye omgivelser,